

**DET
LILLE
LIV**

DET LILLE LIV
AARHUS TEATER
SCALA
Danmarkspremiere
14.03.08

”Man er aldrig
to om noget.

Det er bare noget, man siger.
Måske var det sådan en gang,
men der er kræfter i
samfundet, som gør, at det
ikke er sådan længere.

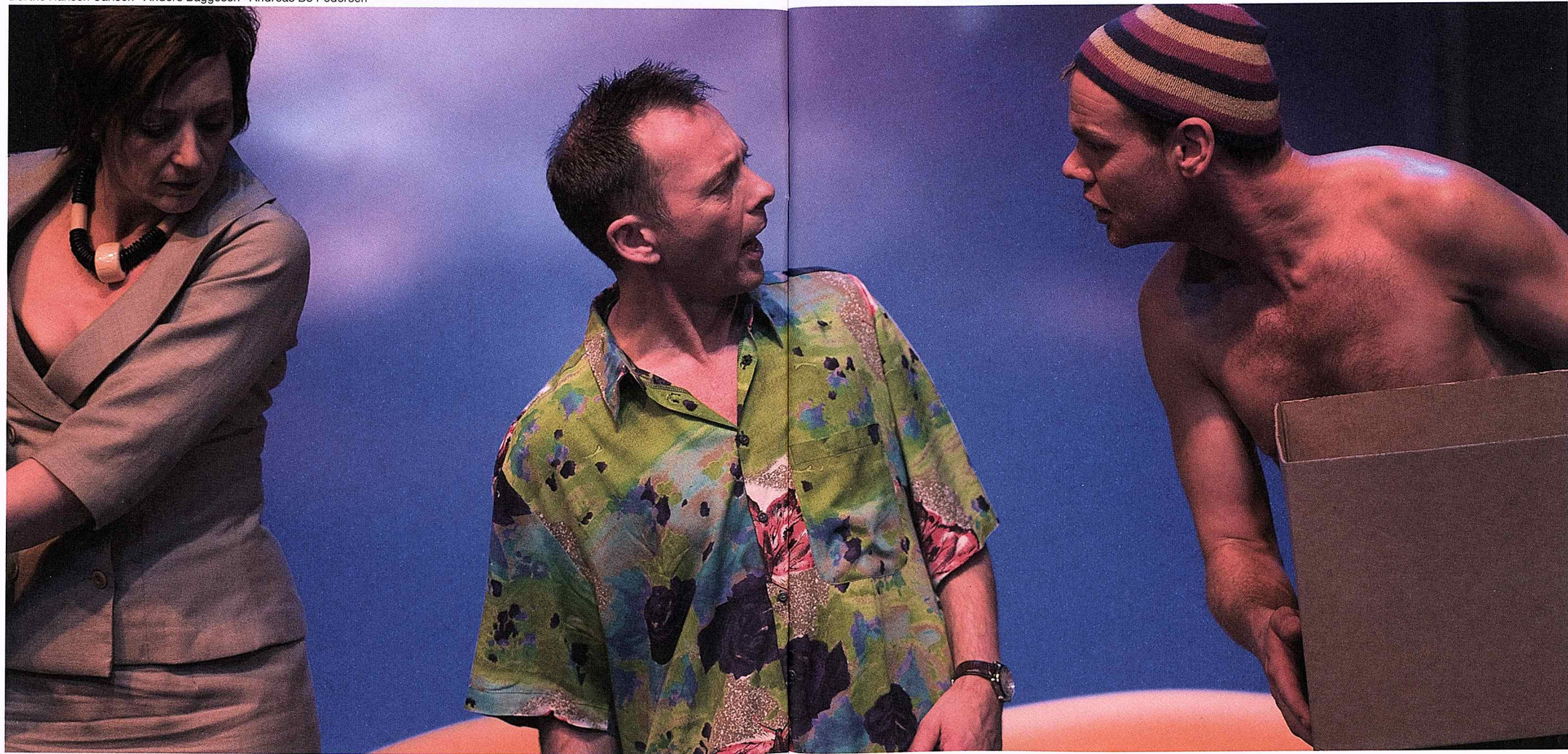
Der er ikke længere noget ’vi’, Hans.
Der er ’de andre’ og så er der ’jeg’.

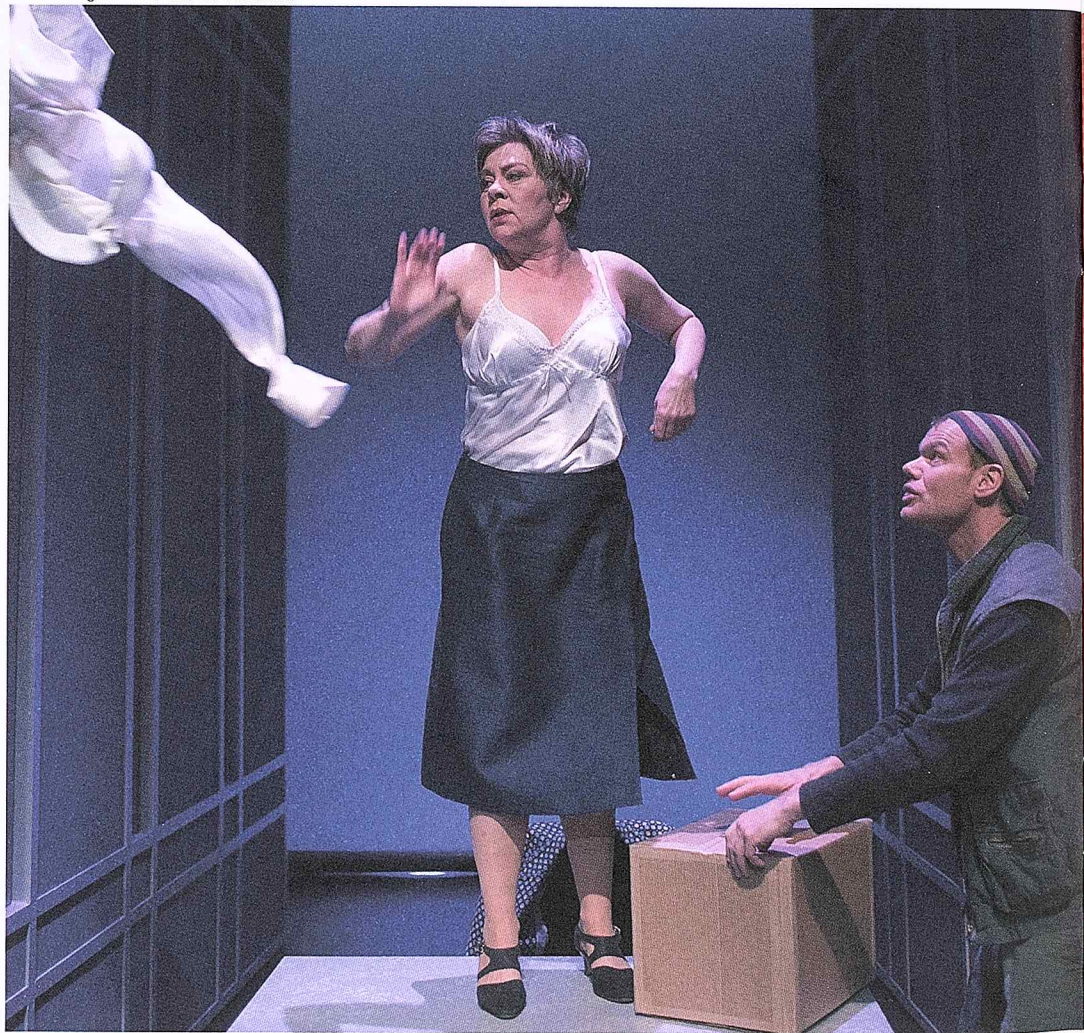
Det ved vi begge.”

(Eva)

02

**"Min er ikke lille.
Det er verden,
som har mistet
alle proportioner.
Min er stor,
ligesom jeg selv.
Jeg er en verden."**

(Hans)

BRUG KONDOM, PESSAR OG PILLER!

Af Maise Njor

Det behøver kun at tage et minut at skabe et helt liv. Men spørgsmålet er, om vi er voksne nok til at blive forældre?

”Er jeg en fiasko, fordi jeg ikke kan få skulderen i gulvet?” spurgte jeg min yoga-lærer, mens jeg lå i en stilling, hvor den eneste grund til, at jeg ikke fik min venstre fod i øjet var, at mit ene bryst allerede var slasket derved for at afskærme ... ”Madame, du er ikke nogen fiasko,” svarede han, ”du er allerede en succes, fordi du blev lige præcis dig ud af alle de klamme sædceller!”

Den tanke er rar at vende tilbage til på en kold dag: Man er en succes, bare fordi man blev til noget, ud af alle de klamme sædceller og det dér lillebitte æg.

Sæd ligner jo faktisk meget den glasur, man smører på fødselsdagskager – gad vide, om det er tilfældigt? Eller om det er meningen, at man en gang om året skal mindes om, hvor man kommer fra?

Vi kommer fra vores mor og far, det kan vi være sikre på. Så kan der være alle mulige andre konstellationer i et moderne samfund, men vi kan være sikre på, at vores mor og far var dem, der lavede os. Måske kender vi ikke vores far, måske var han donor i en sædbank, men han er vel stadig vores far? Eller hvad? Måske har vi boet sammen med vores mor og far hele vores barndom, og kender dem stadig ikke ... Det synes man jo, at man har krav på, men der er bare det, at det ikke er alle forældre, der vil kendes. Når man er barn, betyder forældrene alt, men når man bliver så gammel, at det til ens skræk går op for en, at ens mor og far bare er almindelige mennesker, er der mange forældre, der trækker sig. Det var pinligt, at det blev opdaget. Og så sidder man måske dér, til 60-års fødselsdagen med lagkagen med sæd-glasur, og tænker ”hvem er den kvinde, når hun ikke er min mor?” eller ”hvad laver den mand, når han ikke er min far?”

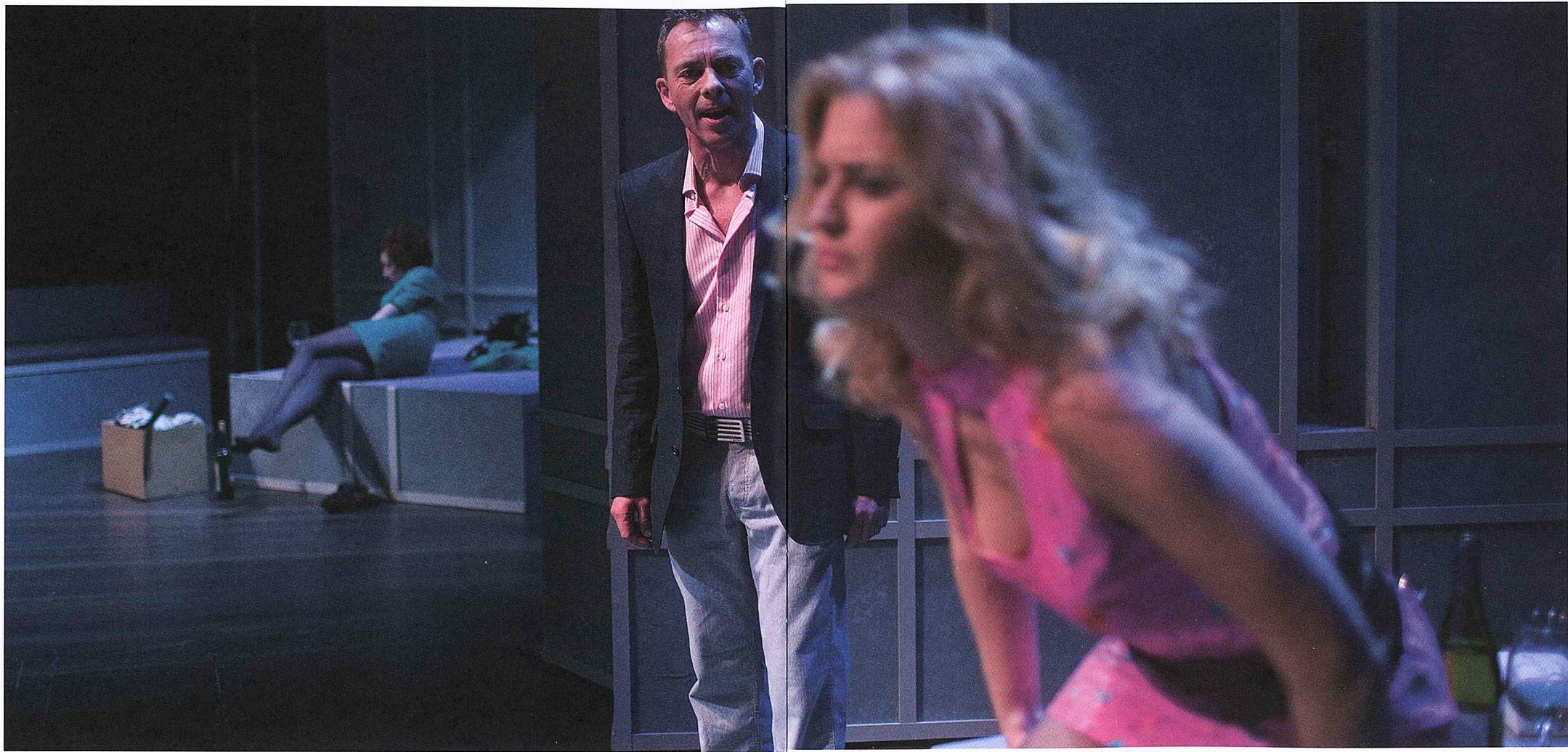
Jeg synes nogle gange, at det er svært at være datter, og det er svært at være mor. Jeg har ikke selv valgt at blive datter, det skete på succesfuld vis med noget med nogle klamme sædceller og et æg, men jeg har selv valgt at blive mor. Og når man ser "Det lille liv" er det måske på sin plads at stille spørgsmålet: Hvorfor får man overhovedet børn? Nogle får dem, fordi de selv synes, de er så lækre, at verden fortjener en replikant, nogle får dem ved et uheld, og andre får dem, fordi det er det sidste, de mangler, efter samtalekøkkenet og karrieren og den nye bil. "Hvad skal vi så lave? Nå, ja, børn, det ville se pænt ud i det her hjem, bare de nu står godt til møblerne. Godt vi er kaukasere, så de i det mindste kommer til at matche det cremefarvede sofaarrangement. Gud, cremefarvet, det går slet ikke, bare de har mælkeallergi, så de aldrig kommer til at drikke kakao i det cremefarvede sofaarrangement!"

Jeg tror, jeg fik unger, fordi jeg godt kan lide at lave de samme ting som børn. Jeg troede, at det gav mig lov til selv at være barn lidt længere tid endnu. Men man har ingen anelse om, hvad man går ind til, når man får børn - omvendt kan man også sige, at man ikke ved, hvad man kaster sig ud i, når man får forældre ... Man kan lidt firkantet sige, at man får de børn, man fortjener, mens man slet ikke kan sige, at man kan være sikker på at få de forældre, man fortjener ... Min venindes søn var i præ-puberteten meget nervøs og græd meget, uden at kunne sige hvorfor, og derfor sendte de ham til skolepsykolog. Der måtte jo være noget galt. Psykologen vendte tilbage med den besked: "Der er ikke noget galt med jeres søn. Men måske er der noget galt med jer. Det stresser ham helt vildt, at I er så utjekkede. Kunne I ikke prøve at tage jer lidt sammen?" Hvorefter min veninde måtte købe den populære "familiekalender", hvor man skriver op, hvad hvert medlem af familien skal hvornår, rydde op lidt oftere og holde op med at sove for længe og aflevere sønnen for sent i skole. To meget søde og rodede forældre havde gennem det æg og den sædcelle fået en pedantisk revisor ... Man ved ikke, hvad man får, når man får et barn, men til gengæld har man rigtig mange år til at prøve at gøre sit bedste for at være en god forælder.

Ok., så siger jeg noget, som måske er strengt over for alle, der er over 65: Hvorfor er generationen, som nu er omkring de 40, gået så fuldstændig grassat

i yngelpleje? Der bliver udgivet et hav af bøger om, hvordan man får børn, føder børn, passer børn, plejer børn. Vi vil så gerne gøre det rigtige, vi vil så gerne have, at de børn skal føle sig elskede, men hvor fanden skulle vi vide det fra? For vi har, siden vi blev født, gået i dagpleje, vuggestue, børnehave, skole, fritidshjem, fritidsklub, vi har været alle mulige andre steder, end hjemme hos vores forældre. Det var prisen for, at kvinderne kom ud på arbejdsmarkedet, og selvom jeg synes, det er en høj pris at betale, så kan man ikke kun klandre vores forældre. Sådan var tiden. Men tiden fulgte ikke med tiden, hvis man kan sige det sådan: Kvinderne skulle ud, og tak for det, men samfundet var ikke klar med en redningsplan, så dengang jeg blev født, havde min mor fire ugers barsel, og med tillæg af lidt ferie, blev det til to måneder hjemme, før jeg blev afleveret hos en dame, som jeg svagt husker lignede Thit Jensen. Måske husker jeg forkert. Jeg var som sagt ikke så gammel ... Så var der lederen af børnehaven, "Stoffer", der var Karen Brodtkorb, min klasselærer, der var Sehested på fritidshjemmet, der var Bo i gymnasiet - alle mulige, som fik løn for at passe mig og lære mig noget, og som har sat deres præg på mig. Der var alle mulige søde mennesker, som bare ikke var min mor og far.

Min mor starter altid sine mails med "min kære datter", og det ved jeg, at jeg er. Hendes kære datter. Og jeg ved, at hvis hun havde haft mulighed for at gå på barsel i længere tid, så havde hun gjort det. Men tilbage er en generation, som ikke kan lade være med at føle, at man da umuligt kan være værd at elske, siden vores forældre kunne undvære os så mange timer hver dag ... Klynke, klynke, kan vi, hos psykologen, terapeuten og coachen,

”Esmeralda, elskede barn,
jeg skal fortælle dig,
at det bedste, der kan ske for
rigtig mange mennesker er,
at de ikke har en mor eller en far.
Det skaber bare en masse
forventninger, krav og
begrænsninger, som skader
mere, end det gavner.”

16

(Eva)

”Ikke flere kvinder.

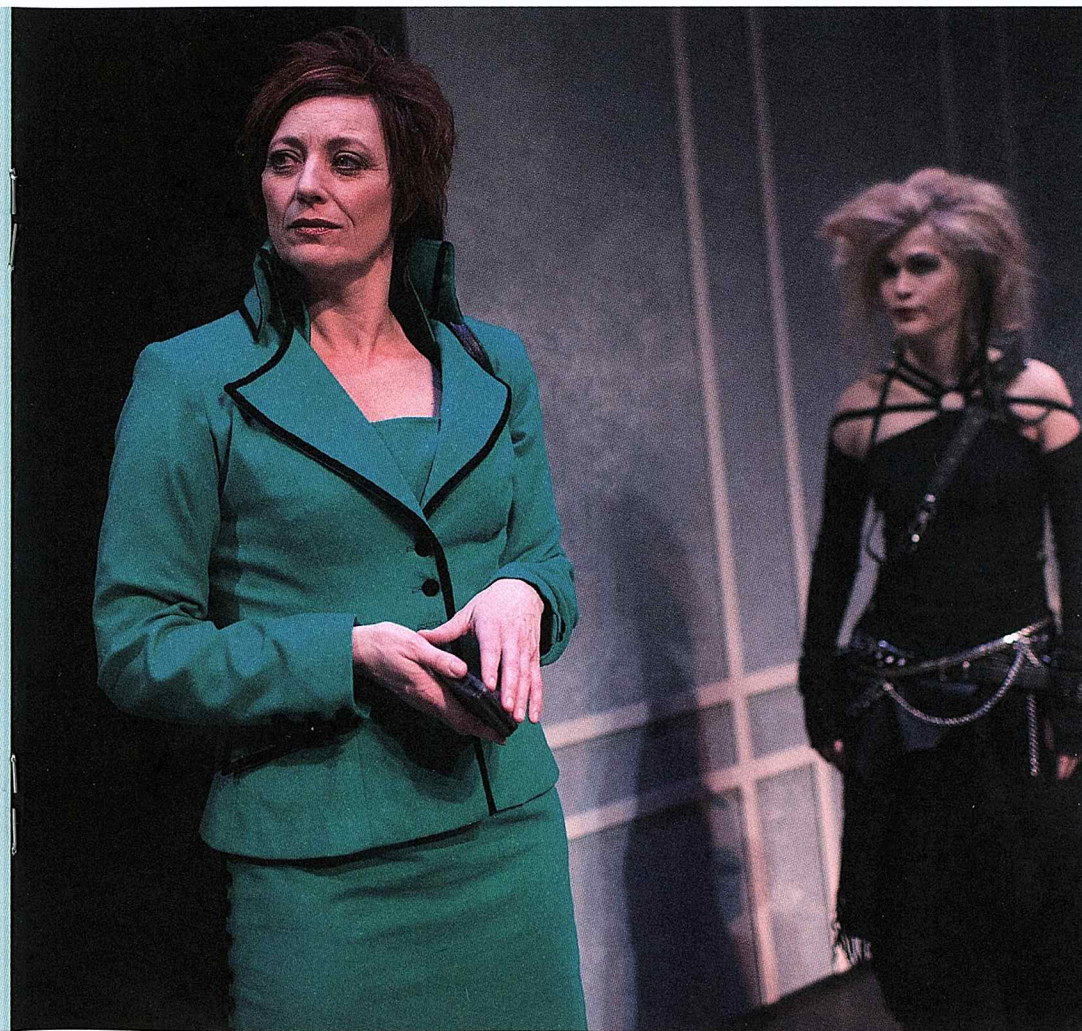
Har man haft én har man haft dem alle.

Har man haft dem alle, som jeg, vil man ikke ha' flere.

Man vil have sit lille liv.”

(Lars)

18

SOFIA FREDÉN

(f. 1968)

Sofia Fredén har skrevet for teater, film, radio og tv og fik sit gennembrud i Stockholm som dramatiker med skuespillet *Diamanten* i 1997. Hun har skrevet en lang række teaterstykker for både børn, unge og voksne og er en af Sveriges mest fremtrædende nutidige dramatikere. Hendes stykker spilles også i udlandet og er ofte blevet opført i Danmark. I 1998 uropførtes således *Nya vänner och älskare* ("Nye venner og elskere") på Dr. Dantes Aveny. *Hand i Hand* ("Hånd i hånd" – fra 1999) blev opført på Mammutteatret i 2000, *Dom stod och dog* ("De stod op og døde" – fra 2002) i Radiodrama 2003 og på Får 302 i 2005, ligesom stykket *Alla har vi varit små* ("Alle har vi været små" – fra 2002) blev spillet i Radiodrama 2002. Sofia Fredén har 2004-06 været husdramatiker på Stockholms Stadsteater. *Det Lille liv* havde urpremiere i 2007 på Göteborg Stadsteater.

22

**"Jeg har ikke
noget af det,
kvinder vil have,
hvilket ser ud til
at være materiel
sikkerhed
og social kapital."
(Lars)**

TIDEN

Vi har tolv ure i huset
alligevel slår tiden ikke til
Man går ud i sit køkken
henter kakaomælk til sin spinkle søn
men når man vender tilbage
er han blevet for gammel til kakaomælk
kræver øl piger revolution
Man må udnytte tiden mens man har den
Ens datter kommer fra skole
går ud for at hinke
kommer ind lidt efter
og spør om man vil passe den lille
mens hun og manden går i teatret
og mens de er i teatret
rykker den lille med noget besvær
op i 3.G.
Man må udnytte tiden mens man har den
Man fotograferer sin hidtil unge hustru
med blodrigt sigøjnertørklæde

og som baggrund et yppigt springvand
men næppe er billedet fremkaldt
før hun forkynder at det så småt
er hendes tur til at få folkepension
så sagte vågner enken i hende
Man vil gerne udnytte tiden
men den blir væk hele tiden
hvor blir den af
har den nogensinde været der
har man brugt for megen tid
på at trække tiden ud
Man må udnytte tiden i tide
flakke om en tid uden tid og sted
og når tiden er inde
ringe hjem og høre
“De har kaldt 95 94 93 92?”
Der er ingen abonnent på det nummer.”

Klik.

Benny Andersen:
Her i reservatet,
Borgens Forlag, 1971

Christine Sønderis Frederiksen
Andreas Jebro
Mette Dossing
Anders Baggesen

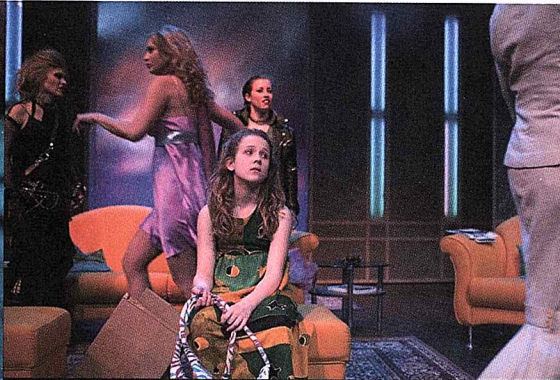

Dorthe Hansen Carlsen
Anders Baggesen

Eva Maria Zacho
Peter Flyvholm
Dorthe Hansen Carlsen

Mette Dossing
Beate Bille
Christine Sønderis Frederiksen
Emma Skaarup Olesen

Anders Baggesen
Katrine Beck Ibsen

Majken Friis Lange
Dorthe Hansen Carlsen

Mette Dossing
Christine Sønderis Frederiksen

Mbulokina Sinkamba
Anders Baggesen

”Jeg har valgt familien fra og prioriterer mit arbejde højest. Det er nok det, de fleste helst vil – eller alle os, som har et interessant arbejde, helst vil. Når jeg kommer hjem, har jeg ikke brug for en flok mennesker omkring mig for at føle mig elsket og værdsat, set i et samfundsøkonomisk perspektiv. Jeg ved, hvad jeg er værd.”

(Eva)

**”Han kommer,
når man kalder.
Det var derfor,
jeg faldt for ham.
Han havde
brug for mig,
sagde han.”**

(Marie)

DET LILLE LIV
Af **SOFIA FREDÉN**

Oversættelse
HENRIETTE LIND
PIV BERNTH

Isenesættelse
PIV BERNTH

Scenografi
KIRSTEN BRINK

Lysdesign
PEDER JACOBSEN

Lyddesign
ANDREAS A. CARLSEN

Eva
DORTHE HANSEN CARLSEN
Hans
ANDERS BAGGESEN

Marie
BEATE BILLE

Lars
ANDREAS BO PEDERSEN

Esmeralda
METTE DØSSING

Vivi
CHRISTINE SØNDERRIS
FREDERIKSEN*

Journalister
PETER FLYVHOLM
EVA MARIA ZACHO

Bartender
Kameramand
ANDREAS JEBRO

Jamilla
KATRINE BECK IBSEN*

Postekspedient
Socialrådgiver
MERETE HEGNER

Pigen
MAJKEN FRIIS LANGE
EMMA SKAARUP OLESEN

Rengøringsassistent
MBULOKINA SINKAMBA

*3-års elev på Skuespillerskolen
v. Aarhus Teater

PRODUKTIONSTEAM
Forestillingsleder
Joe Otterstrøm
Scenen
Morten Lund
Sufflør
Anette Walsøe
Marketing
Barbette Møller
Frisør
Britta Høxbro
Skuespillerrepræsentant
Dorthe Hansen Carlsen

Malersal
Søren Harder
Skræddersal
Ingrid Brande
Smed/snedker
Svend Christensen
Rekvisitor
Viggo Bay
Frisør
Trine Høgh

Afvikling lyd
Andreas A. Carlsen

Afvikling lys
Jesper Ahnfeldt

Afvikling scene
Morten Lund
Lasse Askefrø

Påklædere
Ena Alvarado Madsen
Louise Henriksen

Danmarkspremiere
Aarhus Teater
Scala
14.03.08

Forestillingens varighed
ca. 2 timer inkl. pause

Originaltitel
Lilla Livet

Forlag
Colombine Teaterforlaget

Programredaktion
Trine Holm Thomsen
Louise Rahr Knudsen
Agnete Krogh

Foto fra afsluttende prøver
Jan Jul

Program layout
Jørn Moesgård as

Tryk
EJ Graphic A/S

HOVEDSPONSORER

Skandinavisk
Tobakskompagni
www.st.dk

MEDIEPARTNER

EVENTSPONSOR

Søren Jensen
Rådgivende Ingeniørfirma
www.sj.dk

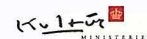
WEBSPONSOR

www.aarhusteater.dk
udvikles i samarbejde med

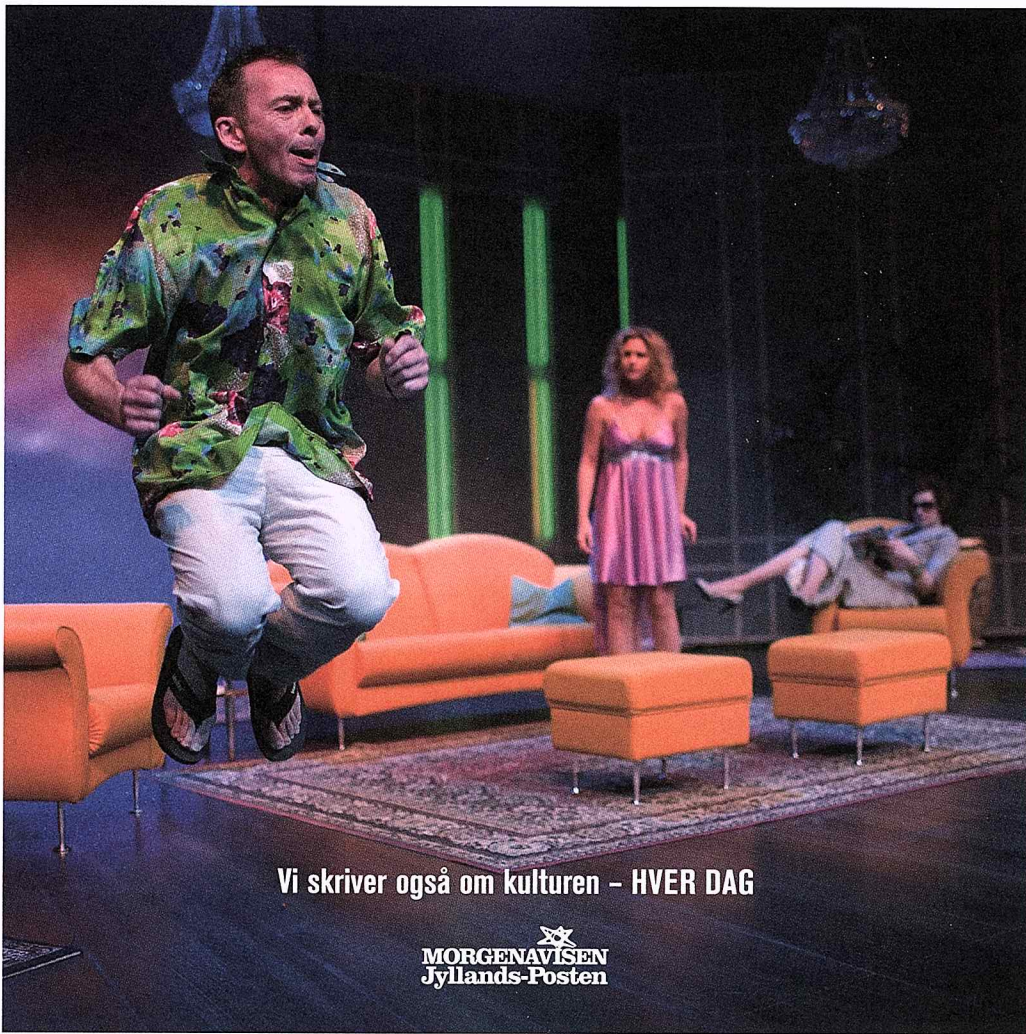
AARHUS TEATERS ERHVERVSKLUB

A/S Panda VVS
DeLaCour Advokatfirma
EJ Graphic A/S
Elna og Erik Mariagers Fond
Jyske Bank
Jørn Moesgård as
KPMG
Lindpro
Malmester Erik Dalsgaard A/S
Mangaard Travel Group
Martin Professional A/S
MetroXpress
Morsø Sparekasse
Nordea
Novicell ApS
Nykredit
Post Danmark A/S
Schouw & Co.
Spar Nord
Sparbank
Sparekassen Østjylland
Svend Andresen A/S
Where2go
Aarhus Lokalbank
Århus Stiftstidende
Århus Oliefabriks Fond
for Almene Formål

Aarhus Teater er støttet af Kulturministeriet

Vi skriver også om kulturen – HVER DAG

MORGENAVISEN
Jyllands-Posten

”Jeg sidder her dag ud og dag ind,
og der sker ingenting.

Jeg vil vise mig frem.

Jeg vil vise mig nogen.

Jeg vil vise, hvordan jeg er.

**BRUG MIG.
TAG MIN KROP OG
BRUG MIG”**

35

(POSTEKSPEDIENTEN)

AARHUS TEATER
STORE SCENE
09.05.08-14.06.08
Billetter tlf. 7021 3021
www.arhusteater.dk

Isenesættelse **Nikolaj Cederholm** Musikalske arrangementer **Brdr. Hellemann**
Kapelmeister **Jens Hellemann** Scenografi **Kim Witzel** Kostumedesign **Anja Vang Kragh**
Koreografi **Anja Gaardbo** Flyveinstruktion **Brendan Shelper**
Medvirkende **Jimmy Jørgensen // Sara Grabow // Bjarne Henriksen // Anne Sofie Byder**
Sandra Yi Sencindiver // Mark Linn // Jacob Madsen Kvols // Martin Greis // Kendra Lou
Orkester **Lars Vissing // Kristian Fogh // Jens Hellemann/Søren Bigum**
Boi Holm // Jesper Andersen // Henrik Møller